

Sag C-17/24

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

11. januar 2024

Forelæggende ret:

Cour de cassation (Frankrig)

Afgørelse af:

10. januar 2024

Appellant:

CeramTec GmbH

Indstævnt:

CoorStek Bioceramics LLC

[Udelades]

COUR DE CASSATION

Offentligt retsmøde den **10. januar 2024**

Forelæggelse for
Den Europæiske Unions
Domstol [udelades]

[Udelades]

DEN FRANSKE REPUBLIK

[Udelades]

DOM AFSAGT AF COUR DE CASSATION, CHAMBRE COMMERCIALE,
FINANCIÈRE ET ÉCONOMIQUE (kassationsdomstol, afdelingen for
kommercielle, finansielle og økonomiske sager) DEN 10. JANUAR 2024

Det tyske selskab CeramTec GmbH med hovedsæde i [udelades] Plochingen
(Tyskland) har iværksat appel [udelades] til prøvelse af dom af 25. juni 2021

afsagt af cour d'appel de Paris (appeldomstolen i Paris, Frankrig) [udelades] i tvisten med det amerikanske selskab Coorstek Bioceramics LLC med hovedsæde i [udelades] Colorado [udelades] (USA), tidligere C5 Medical Werks LLC, kassationsindstævnt.

Appellanten har til støtte for sin appel gjort to kassationsanbringender gældende.

[Udelades]

har chambre commerciale, financière et économique de la Cour de cassation (kassationsdomstolens afdeling for kommercielle, finansielle og økonomiske sager, herefter »Com.«) [udelades] afsagt følgende dom.

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Ifølge den appellerede dom (Paris, 25.6.2021) er selskabet CeramTec GmbH (herefter »selskabet Ceramtec«) specialist i udvikling, fremstilling og distribution af tekniske keramiske dele beregnet til navnlig hofte- og knæimplantater, som selskabet sælger til virksomheder, der producerer proteser, herunder totale hofteproteser, som derefter sælges til slutbrugerne, f.eks. hospitaler og ortopædkirurger.
- 2 Selskabet havde et europæisk patent med nr. EP 0 542 815, som udløb den 5. august 2011, og som omfattede Frankrig og omhandlede et keramisk kompositmateriale.
- 3 Den 23. august 2011 indgav selskabet ansøgning om registrering af tre EU-varemærker:
  - varemærke nr. 10 214 195 bestående i farven rosa pantone 677 C, 2010-udgaven, registreret den 26. marts 2013, med påberåbt prioritet fra et tysk mærke af 21. juli 2011
  - EU-figurmærke nr. 10 214 112 bestående i en grafisk gengivelse af en kugle i farven rosa pantone 677 C, registreret den 12. april 2013, med påberåbt prioritet fra et tysk mærke af 25. juli 2011
  - det tredimensionale EU-varemærke nr. 10 214 179, registreret den 20. juni 2013, med påberåbt prioritet fra et tysk mærke af 26. juli 2011.
- 4 Disse mærker betegner følgende varer i klasse 10 i Nicearrangementet: keramiske dele til implantater til osteosyntese, ledfladeprotese, knogleafstandsstykker; hofteledskugler, hofteledsskåle og knæledsdele; alle førnævnte varer til salg til producenter af implantater.
- 5 Den 13. december 2013 sagsøgte selskabet Ceramtec selskabet Coorstek Bioceramics LLC (herefter »selskabet Coorstek«) for varemærkekrænkelse og illoyal konkurrence, idet Ceramtec gjorde gældende, at selskabet Coorstek, som

fremstillede avancerede tekniske keramiske dele til navnlig ledproteser til hofte og ryg og tandproteser, markedsførte en vare i samme karakteristiske rosa farve som Ceramtecs egne varer. Heroverfor fremsatte selskabet Coorstek modkrav om ophævelse af de påberåbte varemærker.

- 6 Endvidere fremgår det af dommen og den fremlagte dokumentation, at selskabet Ceramtec også anlagde søgsmål om varemærkekrænkelser og illoyal konkurrence i Tyskland, USA og Schweiz. Den tyske patent- og varemærkemyndigheds afgørelse af 21. juni og af 11. juli 2018 om ophævelse af de omtvistede varemærker blev appelleret. I USA blev den afgørelse, som District Court (ret i første instans) i Colorado traf den 5. januar 2017 om ophævelse af de amerikanske mærker, ophævet ved en appelafgørelse af 11. september 2019. Den schweiziske patent- og varemærkemyndighed afslog at registrere varemærkerne med den begrundelse, at de savnede fornødent særpræg opnået ved brug i Schweiz, hvorfor selskabet Ceramtec tilbagesagte sine varemærkeansøgninger. Den 13. marts 2023 ophævede Oberlandesgericht Stuttgart (den regionale appeldomstol i Stuttgart, Tyskland), der havde fået forelagt en sag om varemærkekrænkelse, afgørelsen om udsættelse af selskabet Ceramtecs sag for Landesgericht Stuttgart (den regionale ret i første instans i Stuttgart). Appeldomstolen var ikke enig med dommerne i første instans om, hvorvidt der var grundlag for påstanden om ophævelse af mærket på grund af ond tro.
- 7 Ved dom af 25. juni 2021 ophævede cour d'appel de Paris (appeldomstolen i Paris) de tre EU-varemærker på grund af indgivelse af ansøgning i ond tro.
- 8 Cour d'appel (appeldomstolen) fastslog, at selskabet Ceramtec på datoen for indgivelsen af ansøgningen om registrering af de tre farve-varemærker den 23. august 2011 var overbevist om, at kromoxidens tekniske virkning kunne garantere de keramiske kuglers hårdhed og bestandighed, når de indgik i medicinske proteser, og at selskabet havde søgt at beskytte kuglernes rosa farve, der hidrørte fra forekomsten af kromoxid i keramikken. Denne domstol udledte heraf, at selskabet Ceramtec havde haft til hensigt at forlænge det monopol, som det havde på den tekniske løsning, der hidtil havde været beskyttet af et patent, som udløb den 5. august 2011.
- 9 Ifølge cour d'appel (appeldomstolen) bestod den onde tro ikke i et ønske om at hindre konkurrenterne i fortsat at bruge den rosa farve, men at forlænge sit monopol og hindre konkurrenterne i at trænge ind på det marked, der var domineret af selskabet Ceramtec takket være en af bestanddelene i selskabets varer, nemlig kromoxid i en sådan mængde, at keramikken blev rosafarvet.
- 10 Cour d'appel (appeldomstolen) fastslog, at ansøgeren således havde haft til hensigt at opnå en eneret i andre øjemed end dem, der vedrørte et varemærkes funktion, nemlig oprindelsesangivelsen, idet selskabet Ceramtec på datoen for indgivelse af ansøgningerne ikke opfattede den rosa farve som et kendemærke for kunderne, men som en virkning af en materialebestanddel, som det anså for at medvirke til at gøre dette materiale bestandigt.

- 11 Selskabet Ceramtec, der har iværksat kassationsappel, har kritiseret denne dom for at ophæve dets tre EU-varemærker og fastslå, at selskabet ikke har ret til at anlægge søgsmål om krænkelse af sine varemærker.

Anbringendets ordlyd

- 12 Ifølge det kassationsanbringende, der gør det påkrævet at forelægge Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) et præjudicielt spørgsmål, forhindrer artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, at der kan ske registrering som et varemærke af tegn, der udelukkende består af en udformning af varen, der er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, og tjener det almene hensyn at undgå, at varemærkeretten fører til, at en virksomhed får et monopol på en vares tekniske løsninger eller funktionelle kendetegn. På baggrund af denne særlige bestemmelse ville en fortolkning af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning 207/2009 af 26. februar 2009, der hjemlede mulighed for at ophæve et varemærke af den ene grund, at ansøgeren alene havde haft til hensigt at gøre rettigheder vedrørende en teknisk løsning evigtvarende, uden at det var blevet godtgjort, at retten til varemærket faktisk ville sikre beskyttelsen af en sådan teknisk løsning eller gøre den evigtvarende, ifølge appellanten svare til at omgå anvendelsesområdet for artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), og tilsidesætte de respektive anvendelsesområder for disse to bestemmelser.
- 13 Appellen vedrører således spørgsmålet om forholdet mellem artikel 7 og artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning 207/2009, i hvilke bestemmelser der fastsættes henholdsvis absolutte registreringshindringer og absolutte ugyldighedsgrunde for et varemærke. Cour de cassation (kassationsdomstol) har aldrig behandlet dette spørgsmål, og Domstolen synes ikke at have truffet afgørelse om det i den foreliggende sag forelagte spørgsmål.

Gældende retsakter

EU-retten

- 14 For så vidt angår datoen for indgivelsen af ansøgningerne om registrering af de omtvistede varemærker, dvs. den 23. august 2011, er det bestemmelserne i forordning 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker, der finder anvendelse i den udgave (herefter »EF-varemærkeforordningen«), der gik forud for forordning 2015/2424 af 16. december 2015, som trådte i kraft den 23. marts 2016.
- 15 EF-varemærkeforordningens artikel 7 fastsatte absolutte hindringer for registrering af et tegn som varemærke. Det fremgik navnlig af denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), at tegn, som udelukkende bestod af en udformning af varen, som var nødvendig for at opnå et teknisk resultat, var udelukket fra registrering.

- 16 Denne artikel er i dag gentaget i artikel 7 i forordning 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (herefter »EU-varemærkeforordningen«).
- 17 Domstolen præciserede, at dette forbud havde til formål »at undgå, at varemærkeretten fører til, at en virksomhed får et monopol på en vares tekniske løsninger eller funktionelle kendetegn, som brugeren kan tænkes at efterspørge i konkurrenternes varer«, og således »at undgå, at varemærkebeskyttelsen går videre end de tegn, der giver mulighed for at adskille en vare eller tjenesteydelse fra dem, der udbydes af konkurrenterne, og virker som en hindring for, at konkurrenterne frit kan udbyde varer, der inkorporerer de tekniske løsninger eller de nævnte funktionelle kendetegn, i konkurrence med varemærkeindehaveren« (Domstolens dom af 18.6.2002, Phillips, C-299/99, præmis 78 og 79, og af 23.4.2020, Gömböc, C-237/19, præmis 25).
- 18 Endvidere fastslog Domstolen, at de i artikel 7 anførte absolutte hindringer for registrering af et mærke fandt anvendelse uafhængigt af hinanden, hvilket fremgik af opregningen af dem efter hinanden og anvendelsen af udtrykket »udelukkende«. Følgelig er en enkelt af disse hindringer tilstrækkeligt til at begrunde afslag på en ansøgning om registrering af et varemærke eller ophævelse heraf, eftersom den finder fuld anvendelse på det nævnte tegn [Domstolens dom af 18.9.2014, Hauck, C-205/13, om anvendelsen af artikel 3, stk. 1, litra e), i direktiv 2008/95]. Domstolen præciserede ligeledes, at ophævelse kun kunne ske, såfremt en af disse hindringer var fuldt ud fastslået, og at anvendelsen af denne bestemmelse i det tilfælde, hvor hver enkelt af de tre nævnte registreringshindringer kun var delvist fastslået, klart ville gå imod formålet om den almene interesse, der ligger til grund for anvendelsen af de tre registreringshindringer (jf. analogt Domstolens dom af 16.9.2015, Société des Produits Nestlé, C-215/14, præmis 50).
- 19 Artikel 52 i forordning 207/2009 med overskriften »Absolutte ugyldighedsgrunde« fastsatte i stk. 1:
- »1. Et EF-varemærke erklæres ugyldigt efter indgivelse af begæring herom til kontoret eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse:
- a) når det er registreret i strid med bestemmelserne i artikel 7
- b) når ansøgeren ved indgivelsen af ansøgningen var i ond tro.«
- 20 Disse bestemmelser var en gentagelse af artikel 51 i forordning 40/94 af 20. december 1993 og findes nu i EU-varemærkeforordnings artikel 59, stk. 1.
- 21 Begrebet ond tro er ikke defineret i nogen retsakt, men Domstolen har tidligere oplyst, at det var et selvstændigt EU-retligt begreb, som skulle fortolkes ensartet i Unionen, og at der med henblik på en bedømmelse heraf skulle tages hensyn til alle de relevante faktorer, der kendetegnede den konkrete sag, og som forelå på tidspunktet for indgivelsen af registreringsansøgningen [dom af 27.6.2013,

Malaysia Dairy Industries, C-320/12, analogt for så vidt angår fortolkningen af artikel 4, stk. 4, litra g), i direktiv 2008/95/EF].

- 22 Den præciserede, at når det af omstændighederne fremgår, at indehaveren af det omtvistede varemærke har indgivet ansøgningen om registrering af dette varemærke med hensigt om at skade tredjemands interesser på en måde, der ikke er i overensstemmelse med redelig markedsføringskik, eller med hensigt – selv uden at være rettet mod en bestemt tredjemand – om at opnå en eneret til andre formål end dem, der vedrører et varemærkes funktioner, skal forekomsten af en sådan hensigt føre til anvendelse af den absolutte ugyldighedsgrund i artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning 207/2009 (jf. i denne retning dom af 12.9.2019, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret mod EUIPO, C-104/18 P, præmis 46, 54 og 56).

National ret

- 23 Begrebet ond tro var på datoen for indgivelsen af de omtvistede ansøgninger ikke defineret i de nationale retsakter. Artikel L. 712-6 i code de la propriété intellectuelle (lov om intellektuelle ejendomsrettigheder) bestemte: »Hvis en registreringsansøgning indgives ved svig mod tredjemands rettigheder eller ved tilsidesættelse af en lov- eller sædvanebestemt forpligtelse, kan den, der anser sig som indehaver af retten til varemærket, påberåbe sig sin ejendomsret for retten.«
- 24 Ifølge retspraksis fra de franske domstole kan et varemærke, der er ansøgt registreret ved svig mod tredjemands rettigheder, påstås ophævet på grundlag af princippet om »fraus omnia corrumpit« (svig medfører altid ugyldighed) kombineret siden vedtagelsen af loi de transposition (gennemførelsesloven) af 4. januar 1991 med artikel L. 712-6 i lov om intellektuelle ejendomsrettigheder, hvorved en sådan ophævelse føjer sig til de ugyldighedsgrunde, der er fastsat i artikel 4, stk. 4, litra g), i direktiv 2008/95 (Com., 17.3.2021, appel nr. 18-19 774).
- 25 Cour de cassation (kassationsdomstol) har fastslået, »at en varemærkeansøgning er behæftet med svig, når den indgives i den hensigt at berøve tredjemand et tegn, der er nødvendigt for vedkommendes virksomhed« (Com., 25.4.2006, nr. 04-15 641, Sml. nr. 100), eller når der fremlægges bevis for, at ansøgeren bevidst har tilsidesat interesser (Com., 12.12.2018, appel nr. 17-24 582), samt når indgivelsen af mange varemærkeansøgninger indgår i en forretningsstrategi, der har til formål at fratage aktører brugen af et navn, der er nødvendigt for deres nuværende eller fremtidige virksomhed (Com., 1.6.2022, appel nr. 19-17 778).

Begrundelse for den præjudicielle forelæggelse

- 26 Selskabet Ceramtec har gjort gældende, at artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 207/2009 forhindrer registrering som et varemærke af tegn, »som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat«, med det formål at undgå, at varemærkeretten fører til, at en

virksomhed får et monopol på en vares tekniske løsninger eller funktionelle kendetegn, som brugeren kan tænkes at efterspørge i konkurrenternes varer (Domstolens dom af 23.4.2020, Gömböc, C-237/19, præmis 25), og således uden tidsmæssig begrænsning gør enerettigheder til tekniske løsninger (samme dom, præmis 27) eller andre rettigheder, som EU-lovgiver har ønsket at underlægge forældelsesfrister, evigtvarende (Domstolens dom af 16.9.2015, Société des produits Nestlé, C-215/14, præmis 45).

- 27 Selskabet Ceramtec har med støtte i Domstolens praksis, navnlig Hauck-dommen og dommen i sagen Société des produits Nestlé (jf. ovenfor), gjort gældende, at de absolutte hindringer, der er opregnet i artikel 7 i forordning 207/2009, som skal være opfyldt i sig selv og ikke ved en kombination af flere, finder anvendelse uafhængigt af hinanden og kan kun, hvis de ikke efterprøves, kendetegne ond tro som omhandlet i samme forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), hvis de gør det muligt at benytte begrebet ond tro for at omgå eller tilsidesætte betingelserne for anvendelse af de [registreringshindringer], der er fastsat i artikel 7.
- 28 Selskabet har tilføjet, at denne omgåelse er i strid med forordningens formål, som ikke alene kræver hensigt om at sikre beskyttelse af en teknisk løsning gennem varemærkeretten, men også effektiv beskyttelse. I den foreliggende sag gjorde selskabet Ceramtec imidlertid gældende, at det efter udløbet af selskabets patent og indgivelsen af ansøgningerne om registrering af de omtvistede EU-varemærker havde opdaget, at kromoxiden, som gav den rosa farve, der var ansøgt om som varemærke, og som indgik i figurmærkets og det tredimensionale varemærkes udseende, i virkeligheden ikke havde nogen teknisk virkning. Selskabet udledte heraf, at i mangel af enhver teknisk virkning af denne bestanddel kunne de varemærker, der beskyttede den rosa farve, ikke udgøre misbrug af varemærkeretten til et andet formål, hvorfor der af mangel på en beskyttelsesværdig teknisk virkning ikke kunne konstateres ond tro.
- 29 Selskabet har gjort gældende, at ansøgerens hensigt alene er irrelevant for konstateringen af ond tro som omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning 207/2009, når der ikke foreligger en teknisk virkning, der kan beskyttes ad den vej. Selskabet er af den opfattelse, at såfremt den modsatte løsning blev lagt til grund, ville det give tredjemand mulighed for at gøre indsigelse mod registreringen af et varemærke af de grunde, der er opregnet i forordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), uden at betingelserne for anvendelse heraf er opfyldt, hvilket svarer til ved hjælp af begrebet ond tro at åbne en bagdør til anvendelsen af denne registreringshindring uden krav om opfyldelse af anvendelsesbetingelserne herfor.
- 30 Selskabet Coorstek har gjort gældende, at de to bestemmelser opfylder hver sit formål, og at det ikke kan lægges til grund, at artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 207/2009 udgør en særlig bestemmelse, der har forrang for denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra b). Ifølge selskabet Coorstek er der tale om to hypoteser for ophævelse af et mærke på grundlag af fuldstændig adskilte forhold. Det er ansøgerens adfærd, der er omdrejningspunktet for bedømmelsen af, om der

foreligger ond tro, og ikke det omtvistede tegns iboende egenskaber. Da forekomsten af ond tro skal bedømmes på datoen for indgivelsen af ansøgningen, er det endvidere ligegyldigt, at monopolet på tegnet ikke reelt muliggør beskyttelse af løsningen, eftersom ansøgeren troede på det, og det alene er ansøgerens hensigt, der skal tages i betragtning. Indgivelsen af en ansøgning om registrering af et tegn med henblik på at forbeholde sig en teknisk løsning krænker således den loyale konkurrence, selv om den patenterede tekniske virkning, der ikke længere er patentbeskyttet, i sidste ende skulle vise sig at være irreel.

- 31 Generaladvokaten er af den opfattelse, at Domstolens svar vedrørende begrebet ond tro er tilstrækkelige til at besvare kassationsanbringendet uden at lægge en uafklaret fortolkning af forordningen til grund.
- 32 Cour d'appel de Paris (appeldomstolen i Paris) lagde i dom af 25. juni 2021 til grund, at en række af industrielle ejendomsrettigheder ikke burde tjene til at beskytte den samme egenskab ved varen, og at hensigten om at beskytte en teknisk løsning efter udløbet af patentbeskyttelsen var betegnende for ond tro hos ansøgeren, uden at denne med føje kunne foreholde retten, at den forvekslede ond tro med den registreringshindring, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 207/2009.
- 33 Oberlandesgericht Stuttgart (den regionale appeldomstol i Stuttgart) fastslog derimod i dom af 13. marts 2023, at det forhold, at den karakteristiske rosa farve var nødvendig for at opnå en tilsvarende teknisk virkning, i virkeligheden på grund af registreringshindringen i artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 207/2009 af 26. februar 2009 burde være påberåbt på grundlag af artikel 52, stk. 1, litra a), og ikke artikel 52, stk. 1, litra b).
- 34 Det følger heraf, at medlemsstaternes appelinstanter har anlagt forskellige fortolkninger af forholdet mellem de absolutte registreringshindringer i artikel 7 i forordning 207/2009 og begrebet ond tro, der udgør en ugyldighedsgrund i samme forordnings artikel 52, stk. 1, litra b).

De præjudicielle spørgsmål

- 35 Herved opstår spørgsmålet om forholdet mellem de absolutte registreringshindringer i artikel 7 i forordning 207/2009, hvortil samme forordnings artikel 52, stk. 1, litra a), henviser, og artikel 52, stk. 1, litra b), som omhandler indgivelse af ansøgning i ond tro.
- 36 For så vidt som ond tro udgør et selvstændigt EU-retligt begreb, der skal fortolkes ensartet, bør Domstolen forelægges følgende spørgsmål:
- 37 Er de ugyldighedsgrunde, der består i registreringen af et varemærke i strid med bestemmelserne i artikel 7 på den ene side og af ond tro hos ansøgeren på datoen for indgivelsen af ansøgningen på den anden side, jf. henholdsvis litra a) og b) i

artikel 52, stk. 1, i samme forordning, uafhængige af hinanden og uden sammenfald?

- 38 Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, kan ond tro hos ansøgeren da bedømmes i lyset af alene den absolutte registreringshindring, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 207/2009, når det ikke er blevet konstateret, at det tegn, der er ansøgt registreret som varemærke, udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat?
- 39 Skal artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 207/2009 fortolkes således, at denne bestemmelse udelukker ond tro hos en ansøger, der har indgivet en ansøgning om varemærkeregistrering i den hensigt at beskytte en teknisk løsning, hvis det efter denne indgivelse er blevet opdaget, at der ikke forelå en forbindelse mellem den omhandlede tekniske løsning og de tegn, som udgør det varemærke, der er søgt registreret?

PÅ GRUNDLAG AF DISSE PRÆMISSER

og under henvisning til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 52 i Rådets forordning nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker fortolkes således, at den ugyldighedsgrund, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), vedrørende artikel 7, er uafhængig af og ikke sammenfaldende med ond tro, som er omhandlet i samme artikels stk. 1, litra b)?
2. Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, kan ond tro hos ansøgeren da bedømmes i lyset af alene den absolutte registreringshindring, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 207/2009, når det ikke er blevet konstateret, at det tegn, der er ansøgt registreret som varemærke, udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat?
3. Skal artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) 207/2009 fortolkes således, at denne bestemmelse udelukker ond tro hos en ansøger, der har indgivet en ansøgning om varemærkeregistrering i den hensigt at beskytte en teknisk løsning, hvis det efter denne indgivelse er blevet opdaget, at der ikke forelå en forbindelse mellem den omhandlede tekniske løsning og de tegn, som udgør det varemærke, der er søgt registreret?

[Udelades]